

CA VỌNG-CỔ HOÀI LANG 14

Rút ruột tâm, ơn giàu quyết trả.
Mưa máu tươi đáp tạ Lương-nhân.
Thôi đành cam ngọc nát châu trầm.
Kề từ đây con én vui riêng mà con nhận phải khóc thầm .
Mãnh Hồn oan mang xuống suối-vàng.
Khối tình uất ức muôn đời khó tan.
Thảm thay vì đầu xanh tuổi trẻ.
Nợ nước chưa đền, mà đã thác oan.
Muôn hét lên cho thấu cao xanh muôn trượng.
Nhưng sức mòn hơi tàn nói nữa không kham.
Giận thay người tham ván bán thoàn.
Thề tử sanh nay đã phụ phàng.
Thôi từ rày nước chảy hoa trôi.
Cái kiếp Giã-Tràng khổ lắm ai ôi!
Tức tối thay nói chẳng nên lời.
Ức lắm hỡi trời, sao tình đời bạc bẽo như vôi.
Chắc kiếp xưa tôi vụng đường tu hay có tội tình gì.
Nên mới khiến đời này chịu lắm đều cay đắng đường ni.
Thôi thôi, chúc cho ai vẹn đạo xương-tùy.
Xin thề biển-ái chẳng hề bước tới từ đây.